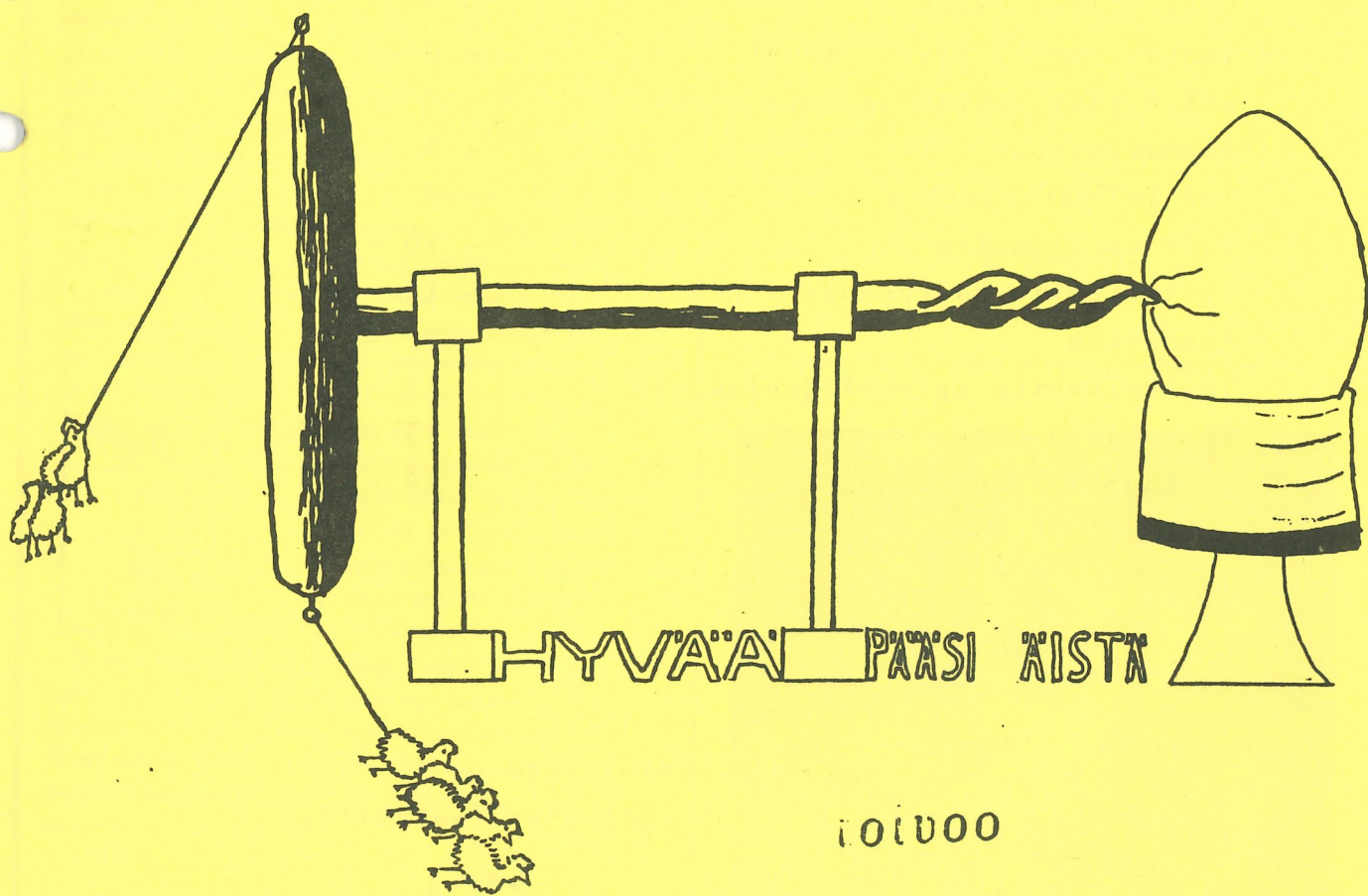

KORKKIRUUMI

KORK:n
pikkutiput

SISÄLMYS

Pääsiäisaiheinen kansi	- 1 -
Sisälmys	- 2 -
Sihteerin palsta	- 3 -
Toimituksen palsta	- 3 -
Kolmos-sivun poika	- 3 -
TTHP saariselkäilee	- 4 -
Hiki-Hockey iskee	- 6 -
Tamppi tulee, taas! Apua!	- 6 -
KIK:n vuosijuhlat ja Cuba Night	- 7 -
Pommaribileet	- 8 -
TaPoTe exkurjailee	- 9 -
KoRK exkurjailee	- 10 -
Korkkiruuvien käytösopas / osa 1	- 12 -
Kisakutsu	- 12 -
Tositarinoita opiskelijaelämästä	- 12 -
Wappukakun ohje	- 13 -
Ei-kaupallinen mainos	- 14 -

Päätoimittaja
Juha Koiranen (matkoilla)

Toimittajat
Anne Aaltonen
Kaija Kantola

Painopaikka
Domus-offset

Julkaisija
KoRK

naisvoimin

”Rahkeita riittää!”

NO MOI!

Nyt kerrankin, pj:n poissaollessa saan kirjoittaa **SIHTEERIN** palstan! On oikein asiaakin, siis - pä siihen:

Kaikki ovat varmaan huomanneet, ettei killan tenttiarkistosta löydy kaikkea tarvittavia tenttejä. Näinpä sitten otin hommakseni hoitaa arkiston kuntoon, ja nyte toivoisinkin, ellen suorastaan pyydä, että kun teette kevätseivousta tai muute tongitte arkistojanne/salkkujanne/pöytiänne, ~~että~~ -käntäisitte läytyneet vanhat tentit - tältä vuosikymmeneltä - konetaloon ilmestyneisiin tentinkeräyslottiin. Kiitos etukäteen.

Niin ja sittenpyydettiin kirjoittamaan siitä oslonreissusta, jonka 18 enemmän tai vähemmän jalkapalloilevaa naamaa tekimaaliskuun puolenvälitien tienoilla. Norges Idrottshögskolanilla oli nimittäin opiskelijoiden hallijalkapallon PM-kisat, ja sinne lähti kouluamme edustamaan reippaita tyttöjä ja rentoja poikia. Kisat meni hyvin

(ei oltu viimeisiä), eikä muutenkaan paljon jännitetty. Teijo teki teijot ja Remppa rempat, eikä sitten oikiastaan muuta painokelpoista siitä reissusta.

Ja sitten vielä yksi ikävämpi juttu: korkeammat tahot valittavat kovasti, etteivät teekkerit eivätkä varsinkaan fuksit osaa olla luennoilla kuten asiaan kuuluu. Eli ulos, jos asia ei kiinnosta, eikä häiritä proffia, työtään nekin vaan tekee.

KEVÄTTÄ!

Kaija

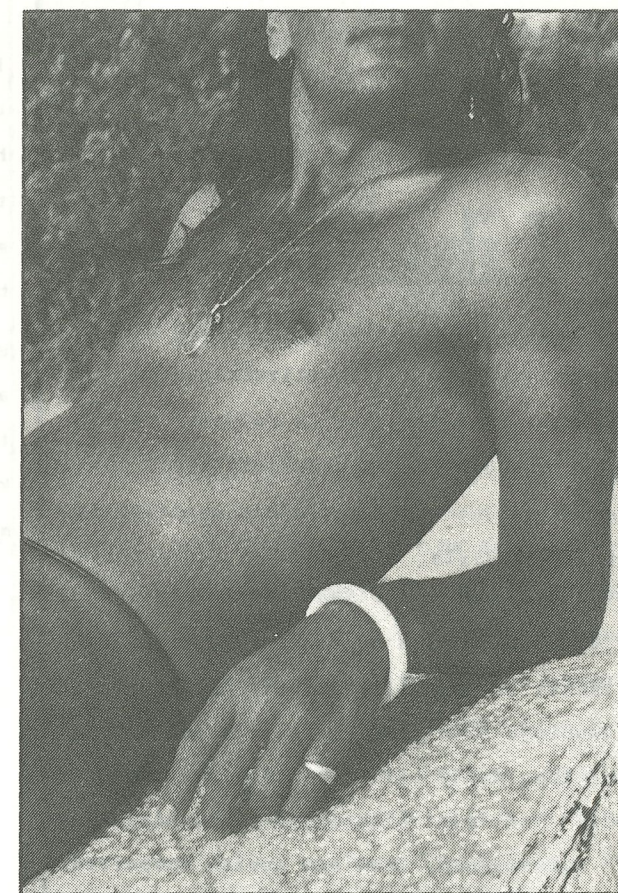
TOIMITUKSELTA:

Miten siinä käy kun puheenjohtaja, päätoimittaja, ex-päätoimittaja, rahastonhoitaja, excursioministeri ja moni muu on matkoilla? **Korkkiruuvi ilmestyy!** Kaikesta huolimatta, entistäkin ehompana, etten sanoisi kasvonsa värjänneenä. Läpi tuulen ja tuiskun, ohi ilkeiden bussikuskien ja tunkeilevien koululaisten. **Korkkiruuvi ilmestyy!**

Näin vt päätoimittajina huomasimme muutaman teknillisen seikan, jotka kirjoittajien tulisi ottaa huomioon. Ensinnäkin palstaleveys on 11 cm ja kirjoittaa kannattaa 1½-rivinvälillä. Ja hirvittävän ihanan kivaa olisi, jos viittsisitte kirjoituksenne (kiitoksia niistä!) lisäksi väkertää pari vekkulia kuvaa mukaan (Kossu & Jani, kiitoksia!), näin Korkkarista saataisiin paljon hauskemman ja iloisemman näköinen lehdykkä.

Joka tapauksessa, HAUSKAA PÄÄSIÄISTÄ ja RIEMULLISTA WAPPUA! Seuraava lehti onkin sitten taas Koirasen rustaama.

Anne & Kaija

SAARISELALLAAN

Kerran kauan, kauan aikaa sitten, joskus talviajan loppupuolella, oli joukko urheilutieteiden- ja taiteidenharjoittajia majoittunut Lapin neitseelliseen luontoon. Mikäli talviajan erikoisasiantuntijoihin on luottamista, sijoittunevat tapahtumat jonkin nykyisen Saariselän tienoille.

Mutta mitä tekivät nuo karvaiset ja urbaanin elämän kovettamat uroot pohjoisen sinihämymyssä malsemassa? Jotteri kuva aivan täysin vääristyisi, oli tällä arktisella retkellä mukana muutama naaraskin (4). Heidät oli tarkoitettu lähinnä ruuanlaittotarkoituksiin, joko valmistajiksi tai vaihtoehtoisesti sellaisenaan ravintona nautittaviksi. Siten olisi luultavaa, ettei heistä olisi ollut kummempaa merkitystä matkan tapahtumille, mutta itsepäisesti he halusivat ottaa kantaa täysin heille kuulumattomiin asioihin kuten aterioiden runsauteen ja lämpimyyteen (vaikka he olivatkin tekemisissä ravinnon kanssa noin niinkuin muuten).

Lihaa

Tästä jaarittelusta päätellen siellä on ainakin syöty. Radiohiilitutkimusten ja homesienianalyysin perusteella voidaan ravinnon päätellä muodostuneen pääasiallisesti epä-määräisestä valikoimasta erilaisia nesteitä ja jolstain eineksistä. Jarruttavan luikertelun eli mutkamäenlaskun ja sivakolmisen harjoittaminen on aikakirjojen mukaan merkitty matkan viralliseksi teemaksi. Ja miksei näitä jaloja urheilumuotoja oltaisi harrastettukin, sillä Saariselkähän antaa siihen herkulliset mahdollisuudet. Osa piti hiihtelyä menninkäisten maassa mukavampana, kun osa muutti hissillä hankittua potentiaalienergiaa hurjaksi liike-

energiaksi. Joukkion hurjasta muodosta ja synkästä ilmeestä huolimatta intoutui ryhmä järjestämään leikkimielisiä kilpailuja, joissa kisailtiin verenkäilyssä ja jalat mustelmilla. Suuressa mutkamäkikilpailussa kannusti Tervolan Tapsa suksensa nopeimpaan suoritukseen, josta jo etukäteen intoutuneena lahjoitti tamperelainen Erämies hänelle monokassin. Toinen mainittava kilpailu oli matolasku. Tässä kisassa asettuu suuri joukko suksijalkaisia ihmisiä peräkkäin siten, että takana oleva pitää etumaisen lantiosta kiinni. Tarkoituksena oli kaatua siten, että yhten kasaan jää mahdollisimman paljon laskijoita. Palkintoja ei jaettu.

kaatuivat taistellen

Perimätiedon mukaan muodostui päivä tässä urheilupaikassa seuraavanlaiseksi. Aamulla herätettiin puoli kahdeksalta Nukku-Matin ulosteisiin silmiin ja kissan eritteisiin suin. Naamaan tungettiin kaurapuuroa, jos sähköt oli toiminnassa tai puurotarvikkeita ylimalkaan saatavilla. Ajoneuvon kuljettaja Pena kurvasi ajoneuvollaan majoituspaikan pihaan yhdeksältä. Hissin käyttäjät jättivät majapaikan Penan kera, kun luontoretkeilijät jäivät kunnostamaan vehkeitään.

Matkustus on turvallista, mutta ajo ei

Ajoneuvon saapuessa Kaunisjärven ja Iisakkijärven väliseen laaksoon oli aamu jo täysin valjennut ja hissit olivat valmiit käyttöön, otettavaksi. Kaikki odottivat ensimmäistä nousua innokkaina: pian päästäisiin tapaamaan tyttömunneita ja Lappalaista Ö-rinteeseen. Heihin tämä joukkio tutustui kunnolla ja solmittiin läheiset ystävyys-suhteet. Ystävyys-suhteiden läheisyys saattoi johtua siitä, että Lappalainen maksoi 10 penniä vähemmän kuin kaakao. Tyttömunneilla on otettava aina kun vain mahdollista.

Iltapäivällä kellon lähestyessä puoli viittä oli nautiskelijoidenkin lopetettava istuvillaan laskettelu ja pärjyteltävä takaisin lähtöasemiin. Ajoneuvo lähti nimittäin takaisin majapaikkaan A-rinteen ala-aseman ja elintarvikekaupan kautta, josta saatiin lisää Lappalaista herkkua.

Tällävälin olivat menninkäisten metsästä-jät klerrelleet ja kaarrelleet pikin pitkin läheisiä tunturialueita. Muuten heidän tekemisistään ei ole tarkkaa selkoa, mutta menninkäisiä he eivät ainakaan tavoittaneet. Luisto oli kylläkin ollut ilmeisen hyvä.

Takaisin tultua oli päivän rasittavuudesta johtuen ravinnontarve huomattavan suuri. Atria teki kauppansa raavalle miehille vaikka hieman jäisenäkin eikä aina maltettu poistaa ruuan pahvikansia eikä alumiinivuokia.

Perisuomalaiseen tapaan oli illalla saunan vuoro. Herrasmiehinä uroot antoivat naisten mennä ensin, ehkä hieman viltään, saunaan.

Siinä samalla se lämpeni saunottavaan kuntoon. Joidenkin uroiden kerrotaan lisänneen miehisiyyttä käymällä kastautumalla jäähän hakatussa avanossa. Vai johtuiko tuo mielipuolinen teko vain saunan kylmän veden loppumisesta ja heidän haluttomuudesta kantaa sitä muille.

Saunottuaan tarpeeksi oli nukkumaan meno järveä ratkaisu. Kuitenkin jotkut virkeimmät matkailijat tarinoivat päivän tapahtumista ja kirkastivat ajatuksiaan sekä hoitivat terveyttään erilaisilla hyvänmakuisilla lääkejuomilla. Lääkeaineiden käytössä on noudatettava kohtuuta ja varmaa on, että tämä ryhmä ymmärsi sen merkittävyyden.

Silloin tällöin kokoontuivat he koko joukolla yhteen kuuntelemaan toistensa tarinoita ja seuraamaan hauskoja leikkejä. Lisäksi heitä viihdytti runonlaulaja, jota Pohjanperukoilla kutsutaan anttiräsäseksi. Hurmostilassa tämä kertoi lauluissaan Ilohajusta, kavalasta partasieneistä ja unelmien naisesta.

Musiikin värinä tuntuu iholla pitkään äänten jo vaiettua.

Lopulta tuli lähdön aika. He matkasivat yön pimeimpinä tunteina, ettei heidän vihollisensa tonttukommandot joulupukin johdolla huomaisi heidän asuinpaikan vaihdosta. Aamun hämärissä he saapuivat kotiseudulleen Pirkanmaan sydämeen. Heidän käynnistään Lapissa muistutti vain siellä jossakin hiljalleen leijuvien hiutaleiden alle peittyvä keltainen lumi, jossa luki isoin tikkukirjaimin TTHP.

Pikkuleijonat

Hiki-Hockey iskee - OLL:n kiekko-
turnaus

Palaten häikäisevän voitokkaan kauden jälkeen taksaisin ILL-divisioonaan valmistautui Hiki-Hockey upottamaan pelivarusteensa syöpäläiskylpyyn ja naftaliiniin, kun ilmeni, että OLL järjestää opiskelijoille ja vastaavalle joutoväelle jääkiekko turnauksen Helsingissä. Tätä silmälläpitäen tuli suorittaa hieman karsintaa. Niinpä suuntasimme eräs tiistai itäautomme kohden Suomen Turku. Gladiatoreita oli kertynyt kokonaista 7 hyökkääjää - , 2 puolustajaa ja 1 maalivahtigladiatori. Turun Kupittaalla meitä vastaan ryömi paikallinen KY. Huippuun viritetty pelikoneistomme ähelsi KY:n liigamiehin vahvistetun täysilukuisan joukkion seinän ja piirongin väliin lukemin 10-6. Tapahtu neesta suuresti äimistynyt joukkueemme joutui si ten viikon päästä Helsingin Pirkkolaan.

Turnausta varten vahvistimme joukkiotamme kahdel la kokonaisella ja yhdellä vajaalla pelimiehellä ; kokonaisita yksi kylläkin vajeni heti ensimmäi sen ottelun alussa. Tällöin meitä kiusasi Helsingin kuolaava ja karjuva ruumiinpesijäjoukkio KY. Olimme suunnitelleet kahta selvää tappiota ja su lavaa kotiinpaluuta, ettemme joutuisi naaperiloh kon Lappeenrannan ja Jyväskylän mutaatio- ja inse stiarypäiden avennettaviksi. Helsingiläiset kui tenkin meitä ovelimpina voitattivat ottelun meil lä urpoilla 5-2. Tästä kovin ällistyneenä emme k yeneet häviämään sitten Kuopion Tekullekaan, vaa n hakkasimme toisiamme tasan 2-2. Näimpä voitimme alkulohkomme. Välieräottelussamme meidät survos ti LTKY:n kodinyleiskone-on hyvä-vehje -kooste. Päädyimme pakastimme pakastetölkein 2-5. Meidä t sulatettiin kuitenkin pronssiotteluun, jossa t örmäsimme kuinka ollakaan taas Kauppalyhäiseen. Päivän kolmesta aikaisemmasta pelistä piristyne e nä joukkueet kirasivat kuin laiturille päästett y jalaton vasikka. Tampereen sahapukit nojasivat mailloihinsa sen verran raskaammin, että otos pyö rsi Hämeeseen koivuhaloin 3-0. Tähän lattajalkai set vastasivat hirttamällä meidät pronssipreniko illa. Siitä joukkueemme terävästi totesikin: "Mitä helvettiä ...". Turauksen kohokohdan painuttua horisonttiin LTKY voitti loppuottelussa JYY:n 6-4 tai jotain sennepäin.

TAMPPI TULEE JA PYÖRÄHTÄÄ TAAS !

Jääkö fuxipisteiden keruu viime tippaan? Ammottaako fuxi kortit tyhjiyttään, ä? Älä huoli, me blebejit huollimme puolestasi. Vastuuntuntoisuudessamme tarjoamme sinulle, konefuxi, paitsi auttavan karvaisen kätemme, myös napostel tavaa, virvokkeita, viehättävää seuraa ja sirkushuveja. Voitko enempiä enää wappuviikoa odotellessa toivoa?

Tule siis pakkaamaan TAMPPIA päärakennuksen kellarin jo nakin päivänä 20-25.4. Näin sinulle tarjoutuu samalla mahdol lisuus tutustua TAMPPIIN ennen muita, jo hyvissä ajoin, en nen kuin aloitat myynnin. Eikös kuulostakin vakuuttavalta?

Lisäksi kiihkeimmät pakkaajat palkitaan tavalla tai tavaralla.

Onko sinulla Iigviditeettiongelmia? Eikö tiedä, miten viettäisit wappuviikon? Siispä myy TAMPPIA. Myöjä suapi 7 mk/ läpyskä, paitsi wappuaaton illasta lähtien 9 mk. Sinulle tarjoutuu nyt oiva ja vastuunalainen tilaisuus rikastua mahdollisimman huomiota herättävästi. Parhaat kauppiat palkitaan lisäksi monin eri tavoin, riippuen siitä, mitä onnis tuvat myymään.

Pakkausaikana päärakennuksen ovilla on opasteet. Täytetyt fuxikortit voi palauttaa erikoisluvalla vielä tähän tilaisuuteen osallistumisen jälkeen. Myynnistä vielä lisäinfoa 23. 4. sähkötilon salissa A 201. Tämän jälkeen tietoa saa henkilökoh taisesti blebejeiltä ja yllöppilaskunnasta.

Blebejien tiedotus ja osto

TKK:n vuosijuhlat ja Cuba Night

Prrr! Kello soi kuudelta lauantaamuna 28.3. ja edellisen illan Blebejien 20-vuotisjuhla on vielä tuoreena muistissa. Vai olenko saanut flunssan, kun on tätä aamupahoinvointia ja otsalohkon jomotusta ???

KUN

Elämä kuitenkin voittaa ja lähdemme Tonin kanssa junalla matkaamaan kohti etelän riemuja ja koneteekkareiden neuvottelupäiviä eli lyhyesti vain KTN, jotka pidettiin tällä kertaa Dipolissa KIK:n toimiessa isäntänä tai oikeastaan emäntänä, sillä vetäähän Minna KIK:n p:n hommia jo toista vuotta. Paikalla oli Oulun kuusihenkkinen ykkösjoukkue p:n johdolla ja Lappeenranta hyvänä kakosena viiden hengen joukkueellaan.

Alkulöpinöitten jälkeen pääsimme varsinaiseen asiaan ABI-infoihin, jotka olisi tästä lähtien tarkoitus järjestää konekillan puolesta, kun ne aikaisemmin on hoidettu koulun organisoimana. Infojen pitäjille järjestetään koulutustilaisuus, jossa selvitetään tarkemmin mitä kaikkea konepuolella itse asiassa voidaan opiskella. Ihan totta!! En nimittäin usko lainkaan, että teekkarit TIETÄVÄT jostakin muustakin kuin omista ammattialneistaan, jos tietävät niistäkään (en nyt tarkoita yli 140 ovin teekareita). Korkeakoulujen välisenä yhteistyönä suunnitellaan infoissa käytettävät kalvot ja jaettava materiaali, sekä hankitaan sopiva rahoittaja kuluja kattamaan.

Gorsu kutsuu ...

Kokouksen jälkeen lähdimme rentoutumaan Gorsulle, jossa kävimme huuhtomassa matkan pölyt pois parilla pullolla janojuomaa ja tietenkin saunomassa. Gorsun ovelle tullessamme oli tukka märkänä odottamassa "Iso Vaalee" Maarit pyyhkeeseen kietoutuneena. Hmmm...jospa tästä illasta tulisikin kaikesta huolimatta mielenkiintoinen.

Cocktails ???

Iltakuudelta suunnistimme ykköset päällä cocktailtilaisuuteen Luolamiesten majalle, joka oli juuri kunostettu ja täytyy sanoa, että katossa oleva parketti teki vaikutuk-

sen. Alkudrinkkien jälkeen osä porükasta lähti taksilla kohti Dipolia (matkaa sinne oli peräti 300 m).

Cuba Night

Illan varsinainen kohokohta oli tietenkin Cuba Night, joka vietetään perinteisesti KIK:n vuosipäivänä. Tänä vuonna täytti KIK 72 vuotta ja Cuba Night on järjestetty 49 kertaa, joten ensi vuonna on tiedossa sitten suuremman luokan pirskeet. Pistäkäähän korvan taakse ja kaikki mukaan ensi vuonna. Naiset olivat pukeutuneet silmiä hiveleviin iltapukuihin. Miesten pukeutumista en niin tarkkaan seurannutkaan, mutta Tonin mukaan frakkien suhteellinen määrä tummiin pukuihin verrattuna on selvästi laskenut, mikä on harmi, sillä kyllä frakki on aina frakki, vaikka sen voissa paistaisi.

Alkukuohuviinit kohotettiin KIK:lle ja varsinainen ohjelma koostui kolmesta puheesta, kunniapalkintojen jaosta, lauluesityksestä ja näytelmästä. Välillä tietenkin juotiin ja syötiin. Lopuksi seurasi edustajajäsenien lahjojen luovutus KIK:lle ja tanssia. Tansseina kaikkien osaamat poloneesi, masurkka, kehruvalssi, savate ja gigue, mutta myöhemmin siirryttiin tavanomaisempiin askeleihin, kun tango ja valssi alkoi.

Service

Jatkot alkoivat 1.30 Servin mökillä, jossa tavanomaista diskon jytettä, nakit ja muusit, eikä aivan vähäisimpänä myyntilistalla olleet Mailasjuoman tuotteet.

Juhlat huipentuivat kuudelta aamulla pidettyyn sillikseen, jossa yön juhlinnan aiheuttama suunnaton nälkä tyydytti TKK:n konetalon kuppilan seisovasta aamiaispöydästä.

Junan lähtöä odotellessa meitä viihdytti kiltahuoneessa hallituksen naisjäsenet pupuvitseilläään. Vitsien laadusta en sano mitään, mutta väki kaikkosi kiltahuoneesta parin minuutin kuuntelun jälkeen.

Ladonta ja kuvitus Juha V

rappiolla Suomessa

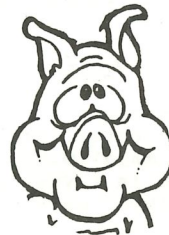
POMMARIBILEET

(yleisön pyynnöstä)

Laskiaisena taas laskettiin laattaa Pommarissa. Meno oli kyllä aika arkista, liekö se johtunut siitä, että bileet järjesti Arkkitehtiosasto. Järjestelyt olivat kuitenkin viimeisen päälle ja sen me jo huomasimme pääsylimurin ulkoasusta. Liu'imme sisään Pommarin ahtaisiin syövereihin. Porukka oli aika oudon (vieraan) näköistä, ja mielessä kävi ajatus: "meitä on petetty, me ollaankin perseessä!" Onneksi tuttuja naamoja alkoi näkyä ja asia näin varmistui. Naamojen kanssa naukkailtiin naukkua ja meno & olo paheni. Savua ja pärinää. Saatana, tuli on irti! Ei nyt sentään. Joku harjoitteli moottoripyörällä ajoa yleisön joukossa. "Hauskaa", taidan työntää pääni pinnojen väliin, niin eiköhän kaveri pysähdy. No, olkoon. Mutta on se niin väärin käyttää moottoripyörää sisätiloissa, siitähän voivat pienet lapset saada lyijymyrkytyksiä, joka aiheuttaa älyllisiä vaurioita. Sammuneet ja humalaiset ovat myös vaaravyöhykkeessä, koska lyijy ilmaa raskaampana valuu lattialle, jossa nämä häppäveikot oleskelevat. Sitten tanssimaan. Väärin, emme me vaan kaksi muuta esittivät meille (tyhmille apinoille, jotka eivät ymmärrä tanssitaideita) erittäin tasokkaan tanssiesityksen. Mutta sopiiko tällainen bombariin? Let's boogie!

Bailaamaan mekin päästiin. Kumma kyllä, meno tuntui kovemmalta pinessä diskossa, liekö syynä ollut musiikki. Old good balladies, we love them! Hey, what's happening, we're rockenroll. Illan bändi alkaa soittaa. Hyökkäämme eturiviin kuin vallankumoukselliset: "Barrikaadeille!" No, varovasti, ettei viinat läiky. Eka biisi meinasi päästä korvien ohi, mutta jollain ilveellä sain sen soimaan tyhjään päähäni. Let's talking about love. Se se oli, kai. Perkele...Ne ovat Jake ja Elwood, The Blues Brothers. Mahtavaa Revyytä. Pojilla oli tosi hauskaa ja kyllä yleisökin bailasi. Rajujen rockenrolli -sävelien joukkoon mahtui myös yksi hidas biisi. Ai niin, soittajat olivat viimesen päälle hyviä heppuja (ymmärsivät viinan päälle). Soittaminen ei ole hampaat irvessa pakertamista, siitä pisteet. No soitto hiljeni ja ihmisten poistuvan näin. Yhtäkkiä huomasin olevani Dooriksen sylissä. Haah kaverit, täältä minua saakin naarata pois, vaan ette saa minua ylös! Juhlat loppuivat kuin veitsellä leikatun, no mitä niitä pitkittämään, lähdetään kotiin... Kuljetus pelasi ja kuinka ollakaan löysin itseni Keskustorilta. Ja mitä sitten tapahtui, sen kerron ensi kerralla. Enpä kerrokaan, kerronpas: "mynä". Hyvää munarikasta pääsiäistä ja kohtahan on vappu ja joulukuu.

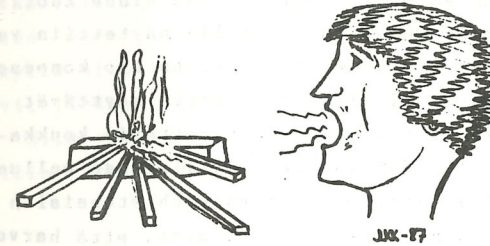
TOIVOO: Munapää

”Kuinka olisi taikuritunnelissa”

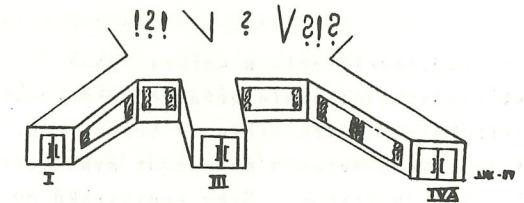
TaPoTe EXCURSIO

Syksyn -86 ja uusien, vereksien jäsenien myötä ryhdyttiin Tampereen Porvariteekkarien (ent. TOTO) lievästi sanoen hiipuneeseen toimintaan puhaltamaan uutta roihua. Pidettiin ensimmäiset kokoukset ja illanvietot, joiden yhteydessä saatiin varsinainen kuningasidea: Mepä järkätäänkin ihka oikea excursio !!!

Niinpä sitten aamutuimaan 24.3. lähti koulun pihasta bussi mukanaan 24 urhoollista, suuntana ensimmäinen vierailukohde, Olkiluodon Ydinvoimala. Matka sujui rauhallisesti mutta muuten hyvin, sillä bussissa kiersivät huhut puhalluskokeesta voimalan portilla. Mitä lähemmäksi Olkiluotoa pääsimme, sitä enemmän saimme hämmästellä tien varsilla esimerkkejä Radioaktiivisen Säteilyn aiheuttamista kammatavista kieroutumista, kuten ruohottuvaa aiantaitea astelevasta emännästä kissoineen, aidalla nuokkuvista variksesta, joissa selvästikin oli jotain omituista, ynnä muista suurta levottomuutta aiheuttaneista ilmiöistä. Pääsimme kuitenkin lopulta hengissä itse voimalaan asti. Hämmästykseni oli suuri: missä oli pahaenteinen usva, missä kauhuelokuvista tuttu musiikki, joita TV:n asiaohjelmia seurannut on itsestäänselvyyksinä oppinut ydinvoimalaan liittämään? Niiden sijasta oli vain tavallista betonia ja terästä, tiukat mutta asialliset turvatarkastukset panssarilaseineen ja metallinpaljastimineen sekä siisteystaso, joka masensi näin alikessun pölyvainuunkin omaavan.

Ruokailun jälkeen olikin kolme tuntia Olkiluodossa kulunut ja starttasimme kohti erään VALTIONYHTIÖN haarakonttoriin, joten tunnelma alkoi vapautua. Rosenlewillä ihailimme tunnin verran leikkuupuimurien valmistusta, jonka jälkeen lähdimme haikkein mielin kohti

Kaikki ALKOi tästä haarakonttorista

viimeistä vierailukohdetta, SINEBRYCHOFFIN Porin oluttehdasta. JOS oli ydinvoimala mykistävä paikka, niin vähintään samaa voidaan sanoa tästä KARHU:n pesästäkin. Eli kuten eräskin huokaili: "Kyllä mä tiesin, että sitä on täällä paljon, mutta että NÄIN paljon...!!" Kyselytuokion jälkeen siirryttiinkin pariaksi tunniksi pöytä-äänne, eikä valituksen sanoja kuulunut. Makkarat olivat maukkaita, KALJA kylmää ja lisäksi tuotiin nopeasti. Eväitäkin saatiin.

Kotimatka sujui liiankin nopeasti laulukisan fuksit vastaan teekkarit merkeissä. Samalla päätettiin, että näitä reissuja on tehtävä lisää. Kyllähän Suomesta vielä mielenkiintoisia paikkakuntia löytyy: Helsinki, Turku, Lahti, Lappeenranta, Tornio...Pitäkääpä silmällä TPT:n ilmoitustaulua.

KoRK excursio 17.3.-87 Valkeakoskelle ja Hämeenlinnaan

Jos ensitöikseni tekisin karkean jaon nykyfukseista, sanoisin että he jakautuvat tosvirkkuihin, virkkuihin ja torkkuihin. Edelleen linja-autosta meinaavat myöhästyä tosvirkut ja torkut. Eräs tosvirkku odotteli autoa jo 7.00 ja meinasi silti myöhästyä.

Joka tapauksessa pääsimme lähtemään vain kohtuullisesti myöhässä klo 8.30, ja suunta otettiin Valkeakoskelle. Mukana oli tietysti kaksi aamiaskoria mutta muutamat olivat kerinneet nauttia aamuvellinsä jo Robocad:illä ja asiantuntevia lausuntoja asiasta kuin asiasta kuului auton perältä heti ensimetreistä.

Valkeakoskelle pääsimme juuri kun istumalihakset alkoivat puutua. Siitä vain Yhtyneiden Paperitehtaiden Tervasaaren pääportista ja ulos autosta. Mutta hupista. Siellähän on kylmä. Jaa että takki päälle? Eihän mulla oo mitään takkia. Eiks sitä excursioo valmistetakaan sisällä? Onneksi kevät tulee ja aurinko lämmittää.

Itse laitoksesta sen verran, että siellä valmistetaan sellua ja siitä sitten lähinnä ruskeaa säkkipaperia. Sellun valmistus itsessään on hämmästyttävän yksinkertaista. Toisesta päästä laitetaan haketta sisään ja toisesta päästä tulee valmista sellua ulos. Siinä välissä sitä vain keitellään erilaisissa liemissä ja sitten yritetään epätoivoisesti saada ne liemet jälleen eroon sellusta.

Vanhasta sotkusta syntyy

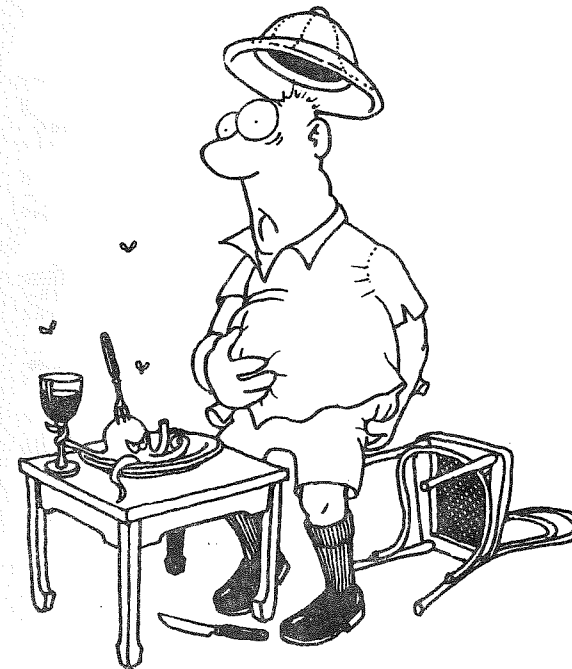
Kuten arvata saattaa oli meteli kova. Koneiden meteliä kompensoi kuitenkin tarpeeksi hiljaisen äänen omaavat esittelijät. Mutta kuka siitä jotain muistaisi vaikka jotain olisi kuullutkin? Seuraavaksi siirryttiin sellun perässä paperikoneen äärelle. Viimekesänä sinne tuotiin iso uusi kone, mutta meille näytettiin vain sitä vanhaa kuutosta. Sellun ajo koneeseen oli juuri alullaan ja koneita käyttävät miehet tekivät hiuksianostattavia koukkuksia telojen väliin ohjaillessaan sellua oikeille urille. Meidän kauhistuneisiin ilmeisiimme vastasi eräs mies, että harvoin siellä kuitenkaan mitään vakavaa sattuu. Mitä nyt joskus joku kuolee ja vähän useampi menettää kätensä. Mutta niitähän on muutenkin liikaa. Paperin teko muuten on vieläkin yksinkertaisempaa kuin sellun keitto. Siitä vain sellua sisään toisesta päästä ja toisesta tulee paperia ulos. Välissä siitä vain puristetaan liiat vedet pois.

Paperikoneen kierrettyämme siirryimme asiaan 2. ruokalaan. Ruumis tuli valittua, mutta sielu kaipasi uusia seikkailuja, joten lähdimme etsiskelemään ALKOa. Ja kyllä se niin on, että bussit jättää ja aurinko pimenee mutta alko löytyy aina.

Uudenlaista oppimateriaalia

Ja sitten Hämeenlinnaan Rautaruukin kylmävalssaamolle. Sinnekin tulimme tämmälleen ajoissa. Parempi olikin, sillä tekosyyksi tuskin kelpaisi, että teidän 12 hehtaarin hallinne ovat tosi vaikeita löytymään.

Ensin meidät johdatettiin kuitenkin niin pieneen huoneeseen, että sellaista ei olisi luullut mahtuvankaan niin isoon rakennukseen. Mahduimme kuitenkin sinne juuri ja juuri. Ja saimme rautaisannoksen Rautaruukkia. Noin tunnin kuluttua heräilimme vapauttavaan kysymykseen: "Onko kellään mitään kysyttävää?" Ja ainahan teekkareilla ajankohtaista kysyttävää on: "Miten eduskuntavaalien tulos vaikutti toimihenkilöiden uniin?" No eipä paljoa vaikuttanut vaikka valtion laitoksesta on kysymys. Sitten kahviteltiin ja syötiin voileivät. Ja kyllä sitä vahvistusta ja rohkaisua tarvittiinkin. Päähalli kun on 540 m pitkä. Siis yli puolikilometriä. Ja meidät pantiin kävelemään sitä päästä päähän.

Teräsrullia lojui pitkin ja poikin, enemmän kuitenkin hyvässä järjestyksessä kuten mekin. Esikäsittelyn jälkeen menimme katsomaan kuinka peltisuikaleesta tulee putkea. Tämän tosi räväkän putkitutkinnon jälkeen palasimme päähallille katsomaan itse valssia. Se oli kuitenkin ennakolta ehkäisevästi laitettu huoltoon ja me saimme vain seurata työvalssin vaihtoa.

Jotain tosi mielenkiintoista löytyi pinnoituspuolelta. SINKITYS NYT OLI SITÄ SAMAA HARMAATA. Sinkitys nyt oli sitä samaa harmaata. Lasin takaa vain katseltiin kuinka teräslevyä vedettiin sulan sinkin läpi. Mutta maalaamolla oli hauskaa. Ihanaa mustaa mönjää poreili malaukoneen kupissa. Mjammmmm. Aivan kuin sulaa lakritsaa. Ainakin yhtä epäterveellistä.

Insinööriä

Siinähän ne tärkeimmät tulikin. Kävelymatkaa tuli pelkästään sisätiloissa yli 2 km. Lopuksi isäntämme rohkaisivat meitä ahkeroimaan opintiellä. Se kuulemma kannattaa. Erityisen rohkaisevaa oli heidän puheensa kielitaidosta. Ruotsin, englannin ja saksan kielet eivät kuulu pakollisiin kieliin. Ne kuuluvat yleissivistykseen. Kielitaito alkaa vasta niiden jälkeen.

haukkui tyhmiksi

Ja sitten lähdeittiinkin Hämeenlinnan kautta kotiin. Jos jollekulle täytyy selvittää mitä sillä matkalla tehtiin, niin älköön sitä ainakaan ääneen lausuko.

Formaalista sekoilua

NÄIN KÄYTTÄYDYN TYÖHÖNOTTOHAASTATELUS

- Nimi
- Teemu Teekkari, herra työhönottaja
- Arvo tai ammatti.
- Opis... tai arv... niin teknii... eiku teekkari
- Oho! Osoite.
- Mikontalo.
- Koko osoite.
- Siitä vaan nurkantakaa oikealle ja kymmenenteen kerrokseen.
- Anteeksi kuinka?
- No hissillä tietty. Kuka sitä jalan kymmenenteen kerrokseen?
- Vai niin. Onko aikaisempaa työkoekemusta?
- Kuinka niin?
- Jotta tietäisimme, mihin teidät mahdollisesti sijoitamme. Oletteko joskus mahdollisesti työskennellyt työstökoneella?
- Kyllähän minä nuorempana paljonkin kyniä teroitelin. Teroitajalla meinaan. Kun ei ollut näitä säiliökyniä.
- Tuota. Mitä te oikein osaatte tai mitä olette opiskellut?
- Metastabiilit tetragonaaliset zirconioksidipartikkelit muuttuvat martensiittireaktiolla monokliiniseksi halkeaman kärjen energiakentässä.
- ????
- Ja lisäksi jos hyrrän spinkulmanopeus, prekessio kulmanopeus ja nutaatiokulma ovat vakioita, sanotaan sen olevan pysyvässä prekessioliikkeessä.
- Aivan. Jos vielä sitten katsoisimme sitä lähentäpaikkaa. Tunnetteko te Tamperetta?
- Hyvin, tokkiisa.
- No missä sijaitsee postitalo?
- Kun lähdetään Tunnelista, käännytään siihen suuntaan, johon enempi heittää, siis alamäkeen. Mennään sen mölyputken läpi ja käännytään oikealle ihan kuin oltaisiin matkalla Pirkanhoviin, ei siis Manhattanille. Ja siinä se onkin niillä main kun tulee ensimmäinen kus...pissahätä.
- Mitä muuta te harrastatte?
- No lastentarhaopist....
- Aivan, sieltä mekin aiomme hankkia kesälomatuu-reaajat ensi kesäksi. Näkemiin.
- Milloinkas ja mihin tämän testin tulokset tulevat?
- Kyllä me sitten soittelemme jos tulos on positiivinen.

Viininvalmistuskerho CHATEAU järjestää jälleen vuoden Viininvalmistajakilpailun tiistaina 28.4 sähkö-talon salissa c205 klo 16.00.

Kilpailuun voivat tuoda itse valmistamia kotiviinejä korkeakoulun opiskelijoihin ja henkilökuntaan kuuluvat henkilöt. Lisätietoja Chateaur ilmoitus-taululta sähkötalosta tai Jari Tenhunen (16)2577 tai Arto Suomi (16)2345.

Meillä käy hyvin !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Myrkytyksen uhri laivalta lentäen teho-osastolle

Asutko opiskelijaboksissa? Silloin tiedät miltä tuntuu, kun...

- ...kärpästen on laadittava reittisuunnitel-mia
- ...puhelimeen ulottuu vuoteesta, ruokapöy-dän äärestä, tiskipöydän luota tai suih-kusta
- ...kokolattiamatto on samalla kynnyksimattona
- ...riisimurot kaikuvat
- ...aamiaisen saa kivuttomasti vuoteeseensa laskematta jalkaansa lattialle
- ...yhdestä toverista on seuraa, kahdesta syntyy tungos

Elämä on kivaa

HERKKUJA JOKA VUODELLE

WAPPU 1987 - kuinka teekkari leivotaan

Fuksitaikinan valmistushan on alettu jo viime kesänä, hyvissä ajoin taikina-aineita pikkuhiljaa hankkien. Pitkin syksyä ja talvea on taikinaa kostuteltu ja siihen on lisäilty kaikenlaisia mausteita. Nyt alkaa lähestyä itse työstövaihe. Ja kuten pitkistä esikypsennysajasta voi päätellä ei täämäään vaihe ole pelkkää kaulintaa ja kääntämistä. Seuraamalla seuraavia ohjeita voit sinäkin saada aikaiseksi jotain todella herkullista.

KESKIVIikko 29.4

Esilämmitysvaihe alkaa Sexursion järjestämissä Bommaribileissä, oikein kunnan lännen-malliin...Ohjelmaakin on luvassa niin että napa tyrisee ja heikoimmat pyörtyilee.

TORSTAI 30.4

Aamupaivällä taikinaa koristellaan teekkari-lakilla. Lakitus tapahtuu myöhemmin ilmoitet-tavana ajankohtana myöhemmin ilmoitettavassa paikassa. Samalla ne onnettomat likilaskistu-neet, jotka eivät ole saaneet pisteitensä ka-saan saavat lopullisen jauholisäyksen fuksi-jäynä muodossa.

Klo 18.30 - 23.45 tapahtuu Arctia Galleriassa hienovarainen, mutta rohkea kostutus ja hau-donta I PukaPuka -Gaalaa puitteissa (Puka-Puka on saari Ranskan Polynesiassa, tai jos-sain ja sitä on syytä juhlia). Illallis-kortteja saa yo-kunnasta hintaan 75:.-.Hinta sisältää jatkot, jossa suoritetaan vähän krouvimpi kostutus. Killat esittävät kevyen ohjelmanpätkän kukin, ja paras (KoRK) pal-kitaan. Lisäksi siellä tarjoillaan jotain suolapalaa (Härän ulkofilettä maustevoissa) sekä alkumalja.

Klo 24.00 jäädytellen Hämeensillalla lakittamalla Suomi-neito ja laulamalla teek-karihymni.

Klo 00.30 -06.00 suoritetaan varsinainen pääravistus Yöväenjuhlassa VPK:n talolla.

Klo 06.00 - 08.45 on ohjelmassa puhdistus ja viimeinen voitelu Teekkarisaunalla aamusau-

Kaikkien aidstesti olisi vekkuli teko

Klo 09.00 - 10.00 ripotellaan vielä viimeiset suolat sekaan silliamaiaisella (15 kpl markan rahoja) Kauppahallin alakuppilassa Irja-rouvan valvovien silmien alla.

Klo 11.00 järjestäydytään pötköksi, jota myös fuksikulkueeksi kutsutaan, yliopistolla sekä varustaudutaan asianmukaisin varustein viihdyttämään kaupunkilaisia (fuksikulkue = veko-tinkavalkadi).

Kukonaskelin eteenpäin

Klo 13.00 tapahtuu lopullinen karkaisu ja päästö teekkariksi teekkarikasteessa. Tämän jälkeen suoritetaan vielä varovainen jälki-lämmitys yliopiston saunalla, jotteivat tuo-reet teekkarit vilustuisi heti alkuunsa. Klo 13.30 kisailevat TTKY, TAMY, TAPPARA ja KAUPUNKI Tammerkosken regatassa.

Näin on teekkari leivottu ja sitä voidaan nauttia varovasti pitkin vuotta varautuen kuitenkin siihen, että Wappuna vielä löytyy parhaita paloja luentosalien kätöksistä.

BI
KA
UP
PAL
LIS
STA
MA
I
NO
NT
AA
I